

[Ministeren for offentlige arbejder]

de nogen sammenhæng med det, der skete i forbindelse med de 2 færger, folketinget har besluttet. Der indgår ikke i den beslutning noget om, at det er pålagt ministeriet for offentlige arbejder at finde alle disse penge. Men det er et helt andet spørgsmål, som ikke bør gribe ind i dette lovforslags gang gennem tinget og i hvert fald ikke bør medføre nogen form for forsinkelse.

Et par af ordførerne, i hvert fald hr. Lerke og hr. Dræbye, var inde på fredningsmyndighedernes stilling i denne sag – den er også mig bekendt – og de politiske følger af denne stilling. Overfredningsnævnet har i høj grad bidraget til, at lovforslaget vedrørende den jyske del af projektet har fået den udformning, det har fået.

Jeg kan ikke på stående fod komme med en sikker juridisk vurdering af overfredningsnævnet, og jeg ved ikke, hvad der ligger deri, når hr. Dræbye siger, at det har karakter af domstol. Det er min bedste overbevisning, at domstol kan et navn ikke være. Det ville jo også være ganske utænkeligt, at et organ, som folketingsmedlemmer sidder i, skulle være en domstol, have karakter af domstol. Eftersom vi opdeler samfundsmagten i den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt, kan jeg ikke tænke mig, at hr. Dræbyes vurdering er rigtig. Som medlem af dette ting må jeg hævde den opfattelse, at ikke nogen udtalelse, ikke nogen vedtagelse i noget andet organ kan tvinge folketingets flertal eller det enkelte folketingsmedlems synspunkter eller stemmeafgivning i nogen som helst retning. Man kan sige, at man underkaster sig, fordi man har det princip ikke at ville gå imod en sådan udtalelse, men at der skulle foreligge en forpligtelse for folketinget til at stemme i overensstemmelse med en nævnskendelse, altså ikke imod, må være en fejlfortolkning.

Bortset fra denne lille uenighed ser det ud til, at vi kan få sagen fagligt grundigt behandlet, og jeg glæder mig til, at denne sag finder sin løsning inden så længe.

Jeg skal til slut til hr. Dohrmann sige, at der sidst i fremsættelsestalen gøres opmærksom på, at der tages forbehold for tilstedeværelsen af de nødvendige bevillinger, men det har jo ikke noget med selve lovforslagets vedtagelse at gøre.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne have, at ministeren fortæller, hvor de, det var vist ca. 750 mill. kr., færgerne skulle koste – nu bliver det måske 100 mill. kr. billigere, fordi der heldigvis var et flertal for, at de blev udbudt i licitation, lad os bare sige 650 mill. kr. – hvis de skal tages fra ministerens budget, skal tages. Det var rent faktisk det, jeg spurgte om. Det skal ses i sammenhæng med, at de offentlige udgifter skal skæres ned, og det er vi da enige i. De 650 mill. kr. eller 700 mill. kr. skal jo tages et sted, og det er ikke noget, man kan hente hjem ved takstforhøjelser. Så skal der i hvert fald nogle kolossale forhøjelser til. Det var derfor, jeg spurgte.

Dræbye (RV):

Jeg skal understrege over for ministeren, hvad det var, jeg sagde. Jeg sagde, at overfredningsnævnet har karakter af domstol, og det gjorde jeg, fordi overfredningsnævnet har truffet en afgørelse i medfør af naturfredningsloven inden for et område, hvor overfredningsnævnet har kompetence. Jeg sagde, at det ville være meget betænkeligt på grund af, at afgørelsen er endelig, nævnets karakter af domstol, hvis folketinget uden at ændre den tilgrundliggende lovgivning, altså naturfredningsloven, ændrede overfredningsnævnets afgørelse. Det var det, jeg sagde var betænkeligt, ikke at folketinget hævder sin ret til at ændre lovgivningen. Det kan folketinget selvfølgelig gøre, men når afgørelsen er truffet i medfør af gældende lovgivning, må det selvfølgelig være naturfredningsloven, man laver om.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har ikke noget at tilføje til den lille disput med hr. Dræbye. Jeg synes, at det er klarlagt, hvad vi mener om det, og det må stå derved.

Jeg var ikke i tvivl om, hvad hr. Dohrmann spurgte om. Jeg synes også, jeg svarede på det, nemlig at der er ingen sammenhæng mellem dette lovforslag og nødvendigheden af at finde dækning for de 600–700 mill. kr., som beslutningen om bygning af 2 færger vil medføre. Det er inkommensurable størrelser. Der er ingen sammenhæng mellem det, vi diskuterer her, og det spørgsmål, hr. Dohrmann rejser.